

24.69x15.65	1	2	עמוד	המגזין	מערב -	21/10/2021	79156363-0
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790							

« אורית לביאנישיאל

הולכים מכות

צריך לגנות את התגרה המבישה בין חברי הכנסת איתמר בן־גביר ואיימן עודה, אבל מוטב להבין שהאירוע הזה לא מתרחש בחלל ריק. החברה הישראלית חולה, ונבחרינו הם בבואה שלה

הסרטון הוויראלי של העימות הפיוז בין ח"כ איימן עודה, יו"ר הרשימה המשותפת, לבין ח"כ איתמר בן־גביר, איש "עוצמה יהודית" וחבר סיעת הצינונות הדתית, הוא עוד שלב בהידרדרות של הכנסת והחברה הישראלית. עודה בא השבוע לבית החולים קפלן כדי לבקר את אסיר חמאס מקדאר קוואסמה השוכת רעב במחאה על מעצרו ללא משפט. בן־גביר התייצב כדי למתוח ביקורת על הביקורים של חברי הכנסת הערבים בחדרו ועל תנאי אשפוזו. לכאורה, עד כאן הכל במסגרת תפקידם. אלא שהמפגש בין עודה לבין בן־גביר התפוצץ בתוך שניות. בן־גביר קרא לעודה "מחבל" ו"תומך טרור". עודה השיב לו "הסתלק מפה". בן־גביר צעק: "זה הבית שלנו", "אתה לא בעל הבית", "למה מי אתה שתגיד לי לא להיכנס לחדרו של קוואסמה". עודה העלה את הטון, כינה את בן־גביר "מחבל קטן" ואיבד את זה. מכאן הידיים החלו לדבר. עודה דחף, בן־גביר הדף. מאבטחים ומבקרים חשו להפריד ביניהם. בשפה העממית – שני חברי הכנסת האלה פשוט "הלכו מכות". התגרה האלימה והמכוערת נמשכה גם בחי

שכונות הטוויטר. עודה צייץ: "הטרוריסט המורשע בן־גביר ניסה לפגוע במטופל. חסמ" תי אותו. הכהניזם לא יעבור". בן־גביר הוסיף שמן למרורה וכתב: "הגעתי לבית החולים קפלן כדי להבין איך המחבל קוואסמה זוכה לתנאים וכבוד מלכים, ואיך אחרי 90 יום בצום הוא עוד לא מת. ומי הגיע להגן עליו ולתקוף אותי? כמובן, איימן עודה. אל תדאגו, לא נשארתי חייב. שני מחבלים במכה אחת". צריך לגנות את המופע המביש שגלש לתגרה של ממש, אבל מוטב להבין שהאירוע הזה לא מתרחש בחלל ריק. האקלים הציבורי רווי באדי רלק של שנאה ויצרים. החברה הישראלית חולה, והכנסת היא רק בבואה שלה. זכותו של עודה לבדוק את תנאי המאסר והאשפוז של אסירים, גם של מחבלים היושבים במסגרת חוק הישראלי, לא כל שכן כשמדובר באדם שלא עמד למשפט ושוכת רעב. זה לא הופך אותו לתומך טרור או למחבל. אבל חבל שלא שמר על איפוק. בן־גביר, לעומת זאת, עשה את מה שהוא מיטיב לעשות זה שלושה עשורים: לייצר פרובוקציות, להסית ולהפיץ את משנתו הגזענית של מורו ורבו מאיר כהנא. כבר שנים שהוא מתגרה בדמוקרטיה הישראלית.

לית. הוא האיש שתלש את הסמל ממכוניתו של ראש הממשלה יצחק רבין בעיצומן של ההפגנות נגד הסכמי אוסלו. כשנשאל על ידי עיתונאי אם כך אפשר לתקוף את מכוניתו של ראש הממשלה ולהסתובב חופשי, השיב בעודו אוחז בסמל: "כמו שהגענו לסמל הזה, נגיע גם לרבין... כשראש הממשלה עושה מעשים חמורים אני חושב שאפשר לעשות מעשים חמורים

ריים נגדו". אלה דברים שאסור לשכוח. בזמן שחלף מאז השלים בן־גביר את מסעו מהשוליים הקיצוניים אל לב הממסד הפוליטי הישראלי. חלקים נרחבים בימין הישראלי מחבקים אותו. די היה להקשיב לפני ימים אחדים לנאומו של יו"ר רשימתו בצלאל סמוטריץ' כדי להבין ולהצטער על מה שקרה לצינונות הדתית. מעל דוכן הכנסת התריס

סמוטריץ' נגד חברי הכנסת מהרשימה המשותפת, נציגיה של החברה הערבית בישראל, ואמר להם: "אתם פה בטעות, חבל שבן־גוריון לא גמר את העבודה ולא זרק אתכם ב-48". זו אמירה אלימה וגזענית החותרת תחת מגיית העצמאות והאתוס הצינוני מהרצל ועד הרב צבי הירש קלישר, מבן־גוריון ועד ז'בוטינסקי. השרה איילת שקד צריכה לעצום עיניים

בן־גביר השלים את מסעו מהשוליים הקיצוניים ללב הממסד הפוליטי הישראלי. חלקים נרחבים בימין הישראלי מחבקים אותו. די היה להקשיב לנאומו של בצלאל סמוטריץ' כדי להבין ולהצטער על מה שקרה לצינונות הדתית

ולאטום את האזוניים בחזקה כדי לומר שהתכווצה לה הבטן למשמע דבריהם של השנים לפיד והורוביץ בגנותם של מנהיגי ציבור שליבו את האווירה שהובילה לרצח רבין. הניסיון לעמעם את הזיכרון, והדה־לגיטימציה לשמאל ולנציגי החברה הערבית, היו צריכים לקומם אותה הרבה יותר. עוד לא מאוחר לחשבון נפש.